

NAMAZI GÜZEL KILMAK*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn... Seyyidinâ ve senedinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn... Ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'ddîn...

Emmâ ba'dü, fa'lemû eyyühe'l-ihvân... Feinne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh... Ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ muhammedin salla'llâhu teâlâ aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesetin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin ve sahıbehâ fi'n-nâr... Ve bi's-senedi's-sahîhi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَصِلْ إِلَى سُرْتَةِ وَلْيَدْنُ مِنْ
سُرْتِهِ، لَا يَقْطَعُ

الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ صَلَاتُهُ

(احم. د. ن. حب. ك. عن سهل ابن أبي حثمة)

RE. 51/11 (İzâ sallâ ehadüküm, felyüsalli ilâ sütretin, velyednu min sütratihî, lâ yakta's-şeytânu aleyhi salâtehû.)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin selâmı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun...

Peygamber SAS Efendimiz'in hadîs-i şeriflerinden bir miktar okumak üzerinde toplandık. Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına başlamadan önce, Peygamber SAS Efendimiz Hazretleri'nin, ruh-i pâkine, bizlerden şu günde âcizane, nâçizane, bir hediye-i Kur'âniye olsun diye ve onun mübarek âlinin, ashabının, etbânının, sâdât ve meşayih-i turuk-u aliyyemizin, cümle evliyaullahın, mukarribinin ruhlarına;

İstanbul'da medfun bulunan evliyâ, enbiyâ, sahabe ve sâdâtımızın; fatihlerin, şehidlerin, gazilerin, mücahidlerin; kitabı telif eylemiş olan Gümüşhânevî Ahmed Ziyaeddin Efendimiz Hocamızın, kendisinden feyz aldığımız Muhammed Zâhid-i Bursevî Hocamızın ruhlarına;

Uzaktan, yakından bu dersi dinlemeye gelen siz kardeşlerimizin ahirete göçmüş bütün geçmişlerinin, yakınlarının, dostlarının ruhlarına bizlerden bir hediye olsun; Rabbimiz onlara rahmet eylesin, kabirlerini pürnûr, makamlarını âlâ, derecelerini yüksek eylesin; bizlere de tevîkîni refik eylesin, rızasına uygun yaşayıp, huzuruna sevdiği, razı olduğu kullar olarak varmamızı nasib eylesin diye bir Fâtiha, üç İhlâs-ı Şerîf okuyup öyle başlayalım!

.....

a. Namaz Kılarken Önünüzde Sütrec Bulunsun!

Okuyacağımız hadîs-i şerîfler *Râmûzü'l-Ehâdis* kitabının, 51. sayfasının 11. hadisi ve devamı olacak.

İlk okuduğumuz hadîs-i şerîf, Ahmed ibn-i Hanbel ve Neseî'de, Ebû Davud'da, İbn-i Hibbân'da ve Taberânî'de var. Namazın kılınması esnasında alınacak bir tedbirle ilgili.

Peygamber SAS buyuruyor ki:¹

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُصَلِّ إِلَى سُتْرَةٍ وَلْيَدْنُ مِنْ
سُتْرَتِهِ، لَا يَقْطَعُ

الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ صَلَاتَهُ

(احم. د. ن. حب. ك. عن سهل ابن أبي حثمة)

RE. 51/11 (*İzâ sallâ ehadüküm, felyüsalli ilâ sütretin, velyednu min sütretihî, lâ yakta'ş-şeytànü aleyhi salâtehû.*)

(*İzâ sallâ ehadüküm felyüsalli ilâ sütretin*)

¹ Dâvud, *Sünen*, c.II, s.349, no:596; Neseî, *Sünen*, c.III, s.196, no:740; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.272, no:3289; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.271, no:824; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.2, no:16134; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.II, s.10, no:803; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.381, no:922; Taberânî, *Mu'cemü'l-Ke-bîr*, c.VI, s.204, no:6015; Şeybânî, *el-Âhad ve'l-Mesânî*, c.III, s.568, no:2072; Sehl ibn-i Ebû Hasme RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.346, no:19202; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.III, s.296, no:2231.

“Sizden biri namaz kılacağı zaman, önünde bir sütreye bulunsun. O sütreye doğru namaz kılsın. (*Velyednu min sütretihî*) Ve o önündeki sütresine de yaklaşsın, yakın olsun! (*Lâ yakta’ş-şeytânu aleyhi salâtehû*) Arada uzun mesafe olmasın da, şeytan onun önünden geçerek namazını kesmesin.”

Müslüman namaz kılacağı zaman, bir arazideyse önüne bir çubuk dikecek veya namaza durduğunu ifade eden bir sütreye, bir şey koyacak. Ya bastonunu dikecek veyahut da camideyse önünden bir kimsenin geçmesine sebep olmayacak bir şekilde duvara veya direğe yaklaşacak. Böyle bir sütrenin arkasında, önüne sütreyi, bir işareti dikmiş olarak, namaz kılacak ve ona da yakın olacak. Öyle yapmazsa, o zaman şeytan önünden geçer ve onun namazına kesinti verir, buyuruyor Peygamber Efendimiz.

b. Cenaze İçin Ayakta Durulması

Ebû Hüreyre RA’dan cenaze ile ilgili ikinci hadîs-i şerîf. Sayfanın son hadisi.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:²

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ عَلَى جِنَازَةٍ، وَلَمْ يَمْشِ مَعَهَا،
فَلْيَقُمْ لَهَا حَتَّى

² Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.I, s.314, no:1238; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.LV, s.117; Tahâvî, *Şerhü’l-Maanî*, c.I, s.487, no:2573; Ebû Hüreyre RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XV, s.585, no:42294; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.III, s.287, no:2209.

تَغِيبَ عَنْهُ؛ وَإِنْ مَشَى مَعَهَا، فَلَا يَقْعُدُ حَتَّى تُوَضَعَ

(الديلمى، كر. عن أبي هريرة)

RE. 51/12 (*İzâ sallâ ehadüküm alâ cenâzetin, ve lem yemşî meahâ, felyekum lehâ hattâ tağîbe anhu; ve in meşâ meahâ, felâ yek'ud hattâ tûdaa.*)

(*İzâ sallâ ehadüküm alâ cenâzetin*) “Sizden biriniz, bir cenazeye namaz kıldığı zaman, (ve *lem yemşî meahâ*) eğer onunla beraber yürüyüp gitmeyecekse... Namaz kıldıktan sonra, kabre konuluncaya kadar peşinden gitmeyecekse, arkasından yürümeyecekse, (*felyekum lehâ hattâ tağîbe anhu*) kendisinden uzaklaşıncaya kadar, uzak bir mesafede göremez duruma gelinceye kadar, öyle ayakta dursun!” Ona, o cenazeye merhameten, hürmeten öyle ayakta dursun. Ondan sonra ne yapacaksa yapsın.

(*Ve in meşâ meahâ,*) “Eğer bu cenazeyi, defin vazifesini yapmak üzere, onunla beraber kabristana kadar gidecekse, (*felâ yek'ud hattâ tûdaa*) kabre konuluncaya kadar oturmasın. Öyle hürmeten, merhameten ayakta dursun. Kabre konulduğu zaman otursun!” diye Peygamber Efendimiz’in cenaze ile ilgili tavsiyesi de bu.

c. Namaz Kılarken Önünden Geçene Engel Olunması

Elli ikinci sayfa, birinci hadisi de yine sütre ile ilgili.

Sütre “bir şeyi setr eden, kapatan, örten şey” demektir. Yani namaz kılanın önünde, böyle bir

çubuk bile olsa, herhangi bir mâni bir şey oldu mu, onun namazda olduğunu gösteren bir işaret oluyor.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:³

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ، فَلْيُصَلِّ إِلَى سُتْرَةٍ وَلْيَدْنُ مِنْهَا،
وَلَا يَدْعُ أَحَدًا يَمُرُّ

بَيْنَ يَدَيْهِ، فَإِنْ جَاءَ أَحَدٌ يَمُرُّ فَلْيُقَاتِلْهُ، فَإِنَّهُ
شَيْطَانٌ

(حم.خ.م.ش.د.ه.حب.ق.عن أبي سعيد)

RE. 52/1 (*İzâ sallâ ehadüküm, felyusalli ilâ sütretin velyednü minhâ, ve lâ yeda' ehaden yemurru beyne yedeyhi, fein câe ehadün yemurru felyukàtilhu, feinnehû şeytânün.*)

Hadis aynı mevzuda ama burada birkaç ilave hüküm daha var. Baş tarafı beraberce aynı ifade şeklinde devam ediyor, kelimeler aynı. “Sizden biriniz namaz kıldığı zaman, bir sütreye karşı kılsın. Önünde namaz kıldığını sembolize eden bir şey bulunsun öyle kılsın. Ve ona yakın olsun.” (*Ve lâ yeda' ehaden yemurru beyne yedeyhi*) Önünden birisinin geçmesine müsaade etmesin.”

³ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.352, no:598; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.III, s.215, no:944; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.267, no:3258; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.I, s.279, no:2892; Abdürrezzak, *Musannef*, c.II, s.15, no:2303; Dylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.313, no:1233; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.348, no:19211; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.III, s.298, no:2233.

“—Onu ne yapacak?”

Namazda iken, böyle eli bağlıyken, geçmek isterse birisi, elini uzatacak, dur geçme! Yani ben burada namaz kılıyorum, görmüyor musun, sütün de var gibilerden. Şöyle sağ elini uzatacak ki geçmesin diye. Kimseyi geçirmeyecek. Kendisi kimseyi geçirmeyecek ama; (*fein câe ehadün yemurru*) birisi gelir de önünden geçmeye kalkarsa ne yapacak?

Diyor ki Peygamber Efendimiz: (*Felyukàtil*) “Uğraşşın, onu geçirtmemek için... Yani mâni olsun, geçirtmesin. Onunla mücadele etsin. (*Feinnehû şeytânün*) Çünkü o, şeytandır.”

İnsan da olsa o zaman iyi bir şey olmuyor, şeytan sıfatına bürünmüş bir insan olmuş oluyor.

Demek ki namaz kılanın önünden geçilmeyecek. Tabii bu hüküm bizim bu camilerde ve herhangi bir namaz kılanın bulunduğu yerden geçerken, namazgâhında dikkat edilecek bir husustur. Bunun istisnası Mekke-i Mükerrreme’de ve Medîne-i Münevvere’de ki Mescid-i Harâm ve Mescid-i Nebevî’dir. Çünkü orada çok büyük izdiham ve çok büyük kalabalık vardır ve kaçınmak mümkün değildir. Önünden geçmeden ilerlemek de mümkün değildir.

Önünden geçmemesini sağlamaya çalışmak için ne kadar gayret etse de mâni olmak da mümkün değildir. Çünkü her an ibadet edilen bir yer olduğundan, birisi namaza duruyor, ötekisi selâm veriyor. O gidiyor, o geliyor derken, orada buna müsaade ve hükümde bir kolaylık ve bir hafiflik olmuş ama bu gibi yerlerde hem

namaza duran insan, önüne sembolik bir sütre koyacak veya duvara yakın duracak. Sembolik sütre olacak ve sütresine de yakın duracak. Ara çok mesafe olmayacak. Geçmek isteyenine de müsaade etmeyecek.

Herhalde bu hadîs-i şerîfi okumuş olmalı. Peygamber Efendimiz burada, (*felyukàtil*) diyor ya, “Onunla savaşsın, uğraşsın!” demek. Yani geçmek isterse birisi, uğraşsın demek.

Bir keresinde ben bu mücadeleyi gördüm. Medîne-i Münevvere’de *Allahu ekber* dendi, cemaatle namaza duruldu. Herkes namaza durdu tabii koridor gibi muntazam. Babu’sSelam’dan sağ taraftan zencinin birisi orada yürümeye başladı. Böyle dümdüz, ileriye doğru gidecek.

Nereye gideceksin! Her taraf namaz kılan insanla dolu ama o gitmeye başlayınca, bir tanesi böyle mâlum usulüne uygun olarak, elini uzatıp geçme diye bir işaret yaptı. Ama o, o eli iterek, geçmek istedi. Bu sefer bu iki eliyle şey yaptı, o mücadele etti ama adam namaza durmuş durumda, yani namazda eliyle müdahale ediyor, ben de görüyorum. Yakınımda cereyan ediyor olay. O onu itmeye çalıştı o onu geçirmemeye çalıştı. Epeyce mücadele etti ama geçirmedi. Adam gerisin geriye döndü.

Sonra namazdan selam verdiğimiz zaman yanındaki de herhalde kulağına eğilip bir şey söylemek istedi. Yani;

“—Burası Mescid-i Nebevî’dir, burada bu hususta, birazcık bir kolaylık, müsaade tarafı var.” demek istedi. Ona da;

“—Çok konuşma!” filan diye, uzaktan şöyle, ne dediğini anlayamadım ama bir işaret etti.

Fakat şaşırdım yani bayağı güreşir gibi, güreş tutuşur gibi birbirleriyle mücadele ettiler ama adamı öbür tarafa geçirmedi. Tabii bu hadîs-i şerîfi okudu herhalde, ona dayanarak yapıyor. Namazını da bozmadı. Namazın içinde bu işi yaptı namazını da bozmadı.

d. Cemaate Namaz Kıldırırken Kısa Okunması

Bu da Ebû Hüreyre RA’dan, namazla ilgili. Çünkü ilk kelimesi o namaz kelimesiyle uygun başladığı için, hadîs-i şerîfler umumiyetle sırada namazla ilgili düşüyor. Peygamber Efendimiz diyor ki:⁴

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِلنَّاسِ، فَلْيُخَفْ ف؛ فَإِنَّ فِيهِمْ
الضَّعِيفَ، وَالسَّقِيمَ

وَالكَبِيرَ؛ وَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِنَفْسِهِ، فَلْيُطَوِّلْ مَا
شَاءَ

(مالك، حم. خ. م. د. ن. حب. عن أبي هريرة)

RE. 52/2 (*İzâ sallâ ehadüküm lî'n-nâsi, felyuhaffif; feinne fîhimu'd-dâ'îfe, ve's-*

⁴ Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.119, no:662; Müslim, *Sahîh*, c.II, s.496, no:716; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.447, no:673; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.486, no:10311; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.115, no:5049; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.V, s.508, no:2136; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.III, s.28, no:1738; Mâlik, *Muvatta'* (*Rivâyet-i Muhammed*), c.I, s.365, no:248; Ebû Hüreyre RA'dan.

sakîme, ve'l-kebîra; ve izâ sallâ ehadüküm linefsihî, felyutavvil mâ şâe.)

(Izâ sallâ ehadüküm lî'n-nâsi) “Sizden biriniz, camide, cemaatin önünde başkalarına imamlık yapıp da namaz kıldırıyorsa, öndeyse, *(felyuhaffif)* namazı hafifçe kıldırsın!”

Hafifçe kıldırmaktan maksat, yani çok uzatmasın. Öyle bıktıracak kadar uzun okumasın! Namazdan bıkılmaz. Bıkılmaz namazdan ama, *(feinne fîhimu'd-dâ'ife, ve's-sakîme, ve'l-kebîra)* arkadaki cemaatin içinde zayıf olanı vardır. Ayakta durmaya takati yoktur. *(Ve's-sakîme)* Hasta olanı vardır. İdrarını tutamaz, başka sıkıntısı vardır ve saire. *(Ve'l-kebîra)* Yaşlı insan vardır.”

Kendisi ben gencim, durabiliyorum diye, uzun uzun namaz kıldırmayacak, yani usulünce hafifçe kıldıracak. Hafif demek, acele demek değil, çok uzatmadan kıldıracak.

(Ve izâ sallâ ehadüküm li-nefsihî) “Ama kendi kendine namaz kıldığı zaman, *(felyutavvil mâ şâe)* buyursun, istediği kadar uzatsın!”

Peygamber SAS Efendimiz bir gece namaz kılmaya kalkmış, sahabesinden bir mübarek de uymuş namazına. Bir rekâtını yarı geceye kadar sürdürmüş, öteki rekâtını da yarı gecedен sabaha kadar sürdürmüş. Ne kadar uzatıyor Peygamber Efendimiz. Tabii ötesinin kendisine uyacağını bilmedi veya hesapta o yoktu. Sonradan o geldi, ittibâ etti arkasından. Başlamış Kur'ân-ı Kerîm'in uzun sûrelerinden Bakara'yı okumaya, onu bitirmiş ondan sonra

ötekine, onu bitirmiş ondan sonra ötekine... Arkasındaki artık namaza tekbir alıp girmiş ama selam verip çıkacak kadar zorlanmış.

Demek ki Efendimiz uzun namaz kılardı. Tabii uzadıkça füyûzâtı artar. Yani gelmeye başlayan varidât, füyûzât geliyordu, kısa kıldığın zaman hay Allah, tık kesildi, tabii hemen sen çabuk selam verirsen o uzun devam etmez. Uzadıkça hele hele gece namazlarında, füyûzât ve fütûhat ve vâridât daha ziyade olur tabii o zaman.

Kendi başına olduğu zaman dayanabildiği kadar uzatsın. Ama imamlık yaptığı zaman hafif kıldırarak. Öyle uzun sûreler okuyarak, cemaatin şartlarını zorlayacak şekilde kıldırmayacak. Bir kimsenin nefret etmesine, ikrah etmesine veya illallah demesine, sevmemesine, sevdirmemesine sebep olmayacak.

e. Tek Kumaşla Namaz Kılmak

Ebû Saîd el-Hudrî ve Ebû Hüreyre RA rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz bu hadîs-i şerîfnde diyor ki:⁵

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، فَلْيُخَالِفْ بِطَرْفَيْهِ
عَلَى عَاتِقَيْهِ

(حم. د. ح. ب. عن أبي هريرة؛ حم. عن أبي سعيد)

⁵ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.255, no:7459; Abdürrezzak, *Musanef*, c.I, s.353, no:1374; Tahavî, *Şerhü'l-Maânî*, c.I, s.382, no:2092; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.I, s.378, no:769; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.333, no:19126; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.III, s.301, no:2240.

RE. 52/3 (*İzâ sallâ ehadükum fî-sevbin, felyuhârif bi-tarafeyhi alâ âtikihî.*)

(*İzâ sallâ ehadükum fî-sevbin*) “Sizden biriniz bir örtünecek kıyafet ile namaz kılıyorsa, (*felyuhârif bi-tarafeyhi alâ âtikihî*) bunun iki ucunu omuzlarına atsın.”

Bizim bu terziden çıkma kumaşlar, buralara mahsustur. Eskiden ne iğneleri vardı, bu mübareklerin zamanında, ne iplikleri vardı, ne kumaşları boldu, ne de öyle biçecek usta terzileri vardı. Bir örtü buldular mı, onu örtünürlerdi. İki örtü buldular mı, birisini aşağıya atar, belden aşağı örterlerdi, birisini omuzlarına örterlerdi. Böylece örtünmüş olurlardı. Yani o zamanın ve o bölgenin durumu böyleydi.

Şimdi bir tek örtüsü varsa, ne demek bu?

Altında ayrı, ayrıca tutunacak bir alt elbisesi, belden aşağısında peştamalı yok, o bu uzun örtüyü bürünüyor. Hem bacaklarını aşağı kadar, hem de her tarafını, omzunu örtüyor ama ya sıyrılıverirse! Bir tanecik çünkü başka bir örtüsü yok. O zaman diyor ki, iki tarafına uçlarını böyle omuzlarına doğru atsın ki, yani tesbit etmiş, sabitlemiş olsun, sıyrılmasın, açılmasın, tesettürü bozulmasın diye bir tedbir.

Tabii bunları insan düşünüyor da, bizim içinde bulunduğumuz nimetleri, nimetlerin ne kadar çok olduğunu görüyoruz. Bir hurmayla oruç tutarlarmış, bazen bir hurmayı bile yemeyip birisi biraz emip biraz ötekisine verirmiş o emermiş, biraz ötekisine verirmiş. Yani ağız tatlandırarak...

Açlıktan karınları sırtlarına yapışmış. Yemek bulamazlarmış.

Seyahate çıktıkları zaman ot yerlermiş, ot bulamazlarmış... Çekirge yiyorlar. Biz mesela çekirge yiyemeyiz, yenmez...

Ne yapsınlar? Yoklukta keler yerlermiş... Kertenkeleden büyük olan bir hayvan...

Bir sefere çıkmış Peygamber Efendimiz'in sahabeti, yiyecekleri, torbalarındaki hurmacıklar bitivermiş. Deniz kenarında bakmışlar bir balık deniz kenarına vurmuş. O kadar büyük ki, devesi ile kemiklerinin içinden köprü gibi geçecek kadar büyük.

Balina mıydı neydi?

Daha kıyıya yeni vurmuş, kokmamış ama demişler ki, acaba yenir mi yenmez mi tereddüt etmişler, yememişler ama açlıktan bayılıyorlar. Peygamber Efendimiz'e gelip sorunca, o zaman işte deniz avları, balıkların helâl olduğuna dair âyet-i kerîme inmiş. Ama anlaşılıyor ki mübareklerin yiyecekleri yok. Mahrumiyetleri çok, yiyecekleri yok...

Sahabeden birisi sabah namazını kılarmış, duayı bile beklemeden kapıdan çıkıp gidermiş mescidden... Birisi nasihat etmek istemiş, demiş ki;

“—Mübarek, burası Peygamber Efendimiz'in mescidi. Acelen ne? İşte burada namazı kıldın, biraz da duasına kalsan. İşte o sevapları da kazansan olmaz mı? Her sabah her sabah bakıyoruz, (*Es-selâmu aleyküm ve rahmetu'llah! Es-selâmu aleyküm ve rahmetu'llah!*) Haydi!

Koşa koşa gidiyorsun.”

Boynunu bükmüş, demiş ki:

“—Evimizde bir tane örtü var. Ben örtünüyorum, geliyorum camide namazı kılıyorum. Çabuk çabuk geri gidiyorum ki hanımım da örtünsün de namaz kılsın diye...”

Yani hanımların topuklarına kadar her tarafını örtmesi lazım. Hanımım da örtüsün de onun da namazı olsun diye sabahın vakti çıkmadan, ona yetişmek için, öyle hızlı çıkıyorum demiş. Yani, karının ayrı, kocanın ayrı bile örtüsü olmayacak kadar sıkıntılı, üzüntülü, mahrumiyetli zamanlar olmuş. Rabbimizin bize verdiği nimetlere hamd ü senâlar olsun...

Tabii onlara da Allah-u Teâlâ o mahrumiyetlerin içinde, Peygamber Efendimiz'in ashâbı olmak nimetini ihsan etmiş. Büyük sevaplar vermiş. Her mahrumiyetin arkasından da sen mahrum kaldın, sabrettin kulum. Al sana mükâfat diye de, sabrın da büyük mükâfatları oluyor.

Allah bize büyük nimetler vermiş, şükrünü eda etmeyi, nimetlerin kadrini kıymetini bilmeyi nasib eylesin...

Kat kat elbiselerimiz, kazaklarımız, giyimlerimiz kuşamlarımız, her şeylerimiz el-hamdü lillâh bollaştı. Eskiden de bu kadar değildi. Benim çocukluğumda da yine bu kadar bol değildi. Bizden öncekilerde daha da mahrumiyetler varmış.

İslâm Tarihi kitabını yazan Asım Köksal Efendi anlatıyor:

“—Ben küçüktüm, çocukluğumda annem babam bir bayram yaklaştığı zaman bir şeker çuvalı bulmuş. O zaman şeker fabrikası yok, şeker yok, çuval yok, kumaş yok, işte kendileri evde yün eğirip de dokuyup bir şey yaparlarsa yapacaklar, yapamazlarsa zor. Yamayıp yamayıp giyecekler, eski giyecekler filan. Anası babası ele geçirmiş, nereden geçirdilerse, satın almış. Bu Asım Köksal küçük çocuk, o şeker çuvalından bir dizinden aşağıya bir don biçmişler. Şeker çuvalı beyazdır herhalde, iç donu gibi bir şey anlaşılan. Bir şey biçmişler çuvaldan, bayramlık diye onu giydirmişler. ‘O bayramda fiyakamdan arkadaşlar yanıma yaklaşamadı.’ diyor. Yani öyle caka, fiyaka olmuş şeker çuvalı...

El-hamdü lillâh, şimdi ne kadar bolluklar içindeyiz. Allah Ümmet-i Muhammed’e umumi olarak bu bollukları ihsan eylesin... O Bosna Hersek’te, dünyanın muhtelif yerlerinde sıkıntı çeken kardeşlerimize de lütfuyla, keremiyle, hem iman selametliği versin hem de rızık ve nimet bolluğu versin...

Filipinlerin başşehri Manila’da uçaktan indik, kenardaki bir yerde başka uçağı bekliyoruz. Arkadaşlardan bir tanesi kayboldu. Taksiye atlamış, şehre gitmiş, gelmiş. Gözyaşları içinde geldi.

“—Merak ettik nerede kaldın diye? Saydık, sen eksiksin, neredesin?” diye sorduk.

O birkaç defa gelmiş, orayı biliyor anlaşılan.

“—Hocam, buranın bir camisi var, büyük, oraya gittim, böyle sefil insanlar, caminin avlusunda,

kenarında, içinde... Zekât dağıttım. O kadar fakirler ki... “ dedi.

Hem dağıtmış, hem ağlamış zavallı, öyle gelmiş.

Müslüman kardeşlerimiz! İşte Somali’de yüzde doksan dokuzu, yüzde yüzü müslüman, açlıktan kırılıyorlar. Sudan da açlıktan kırılıyorlar. Filipinler’de müslüman kardeşlerimiz var. Endonezya’da yüz milyondan fazla müslüman kardeşimiz var. Pakistan’da, Bangladeş’de müslüman kardeşlerimiz var. Laos’ta, Vietnam’da müslüman kardeşlerimiz var. Singapur’da müslüman kardeşlerimiz var.

Var da bizim haberimiz yok! Izdıraplarından da haberimiz yok! Halbuki her birini bir müslümanın ele alması, kollaması uygun olur. Zengin ülkelerin müslümanları gitse, böyle fakir ülkelere bir aileyi, birkaç aileyi hedef alsaydı, onun ihtiyacını görürse, çoluk çocuğunu okutursa, hastasına ilaç alırsa, bakırsa zavallılara... Bu taraftaki zengin müslüman, o taraftaki fakire yardımcı olsa.

Kimisi nimetler içinde, otomobillerde, saraylarda, bolluk içinde, yemeklerin fazlalıklarını kokuşuyorum bidonlarla atıyorlar. Kimisi de öbür tarafta, yağmur yağarsa solucan toplayıp solucan yiyor, ot yiyor filan. Bu bir dengesizliktir. Müslümanların derdiyle dertlenmemek iyi bir şey değildir. Müslüman, öteki müslüman kardeşlerini de düşünecek.

Allah bize insaf versin... Onlara da bize verdiği ferahlıkları ihsan etsin...

f. Gizlide ve Aşikârede Namazı Güzel Kılmak

Ebû Hüreyre RA'dan yine. Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:⁶

إِذَا صَلَّى الْعَبْدُ فِي الْعَلَانِيَةِ فَأَحْسَنَ، وَصَلَّى فِي
السِّرِّ فَأَحْسَنَ، قَالَ اللَّهُ: أَحْسَنَ عَبْدِي

(الرافعى عن أبى هريرة)

RE. 52/4 (*İzâ salle'l-abdu fi'l-alâniyeti feahsene, ve sallâ fi'ssirri feahsene, kâlellahu teâlâ: Ahsene abdî.*)

(*İzâ salle'l-abdu fi'l-alâniyeti feahsene*) “Kul meydanda ortada, âşikâre namaz kılarken güzelce kılsa...” *Allahu ekber* dedi, huşû ile gözü önünde, mânâsını düşünün düşünün, ibadetini yaptı. Aceleye getirmede. Hakkını verdi. Çok güzel namazı kıldı.

(*Ve sallâ fi's-sirri feahsene*) “Kendi başına, kimsenin görmediği yerde de hakkını vererek, güzelce kıldıysa...” Yani bu ne demek, nerede olursa olsun, gösteriş için kılmıyor, usulünü, hakkını kollayarak, hakkını vererek kılıyor.

Maalesef, bazı insanlar öyle yapmıyor. Bazıları camide kılarken utanır, güzel kılar. Halk beğenmez, yanındaki hacı amca ikaz eder, hoca dede olmadı öyle, şöyle kılacaksın der

⁶ İbn-i Mâce, *Sünen*, c.XII, s.241, no:4190; Deylemî, *Müsne-dü'l-Firdevs*, c.I, s.195, no:736; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.26, no:5282; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.III, s.306, no:2252.

diye, orada güzel kılar. Ama yalnız başına kaldı mı pat küt, pat küt, pat küt... Yani o zaman da iyi kılmak lâzım.

Bu ne demek? Bu adam, Allah'tan korkmuyor kuldan korkuyor demek. Allah seni yalnız namaz kılarırken görmüyor mu?

Görüyor. Usulüne uygun kılmadığın zaman, Allah beğenmeyecek. Yani sen orada insanlar beğensin diye güzel kılıyorsun, burada yalnız başına olduğun zaman Allah'ın beğenmesine önem vermiyorsun, demek oluyor. O zaman, tabii bir eksiklik, ahlâk eksikliği, iman eksikliği. Böyle bir davranışta riya ve gösteriş kokusu var. Bu iyi değil!

Ama bu hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz diyor ki:

“—Bir kimse aşikâre, halk arasında, görünen yerde, ortada namaz kıldığı zaman güzel, usulüne uygun kılsa; yalnız, tek başına, gizli de namaz kılarken yine güzel kılsa, (*kàle'llàhu teâlâ: Ahsene abdî*) “Allah-u Teâlâ Hazretleri buyurur ki: Kulum çok güzel yaptı.”

Yani Allah beğenir, takdir eder. Tabii Allah'ın beğenmesi, razı olması da insanın dünya ve ahiret saadetine ermesine vesile olur.

Tabii bu hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz demek istiyor ki:

“—Ey Müslümanlar! Yalnızken Allah'ın sizi gördüğünü bilin, yalnızken de kendinize dikkat edin! Aşikâre ortadayken de kendinize dikkat edin” Ortada iken başka, yalnız iken başka

yapmayın! Kimsenin görmediği yerde, kimse görmüyor sanıp da edepsizliğe veya edebe riayetsizliğe düşmeyin!” demiş oluyor.

İnşallah, biz de ibadetlerimizi Allah sevecek şekilde yapmaya dikkat ve gayret edelim!

g. Cemaatle Karşılaşınca Namazı İkinci Defa Kılmak

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فِي رَحْلِهِ، ثُمَّ أَدْرَكَ الْإِمَامَ وَلَمْ يُصَلِّ، فَلْيُصَلِّ مَعَهُ،

فَإِنَّهَا لَهُ نَافِلَةٌ

(عبد الرزاق، د. طب. ك. ق. عن جابر بن يزيد بن الأسود عن أبيه)

RE. 52/5 (*Izâ sallâ ehadüküm fî rahlihî, sümme edreke'l-imâme ve lem yusalli, felyusalli meahû, feinnehâ lehû nâfiletün.*)

Sizden birisi seyahatinde, yolculuğunda iken, namazı kıldı. Sonra caminin olduğu yere geldi ve cemaat namaz kılıyormuş, yetişti. “Yolda iken sizden birisi namaz kılmışsa, sonra imamla cemaatin namaz kıldığına bir yerde yetişmişse; (*ve lem yusalli*) onlar henüz kılmamışlarsa... Bu daha önceden kılmıştı, bunlar kılmamış, o

⁷ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.189, no:488; Taberânî, *Mu'cemü'l-Ke-bîr*, c.XXII, s.233, no:612; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.301, no:3461; Câbir ibn-i Yezid ibni el-Esved el-Huzâî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.639, no:20669; *Câmiü'l-Ehâdîs*. c.VII, s.639, no:20669.

sırada kılacaklar. (*Felyusalli meahû*) “O imamla beraber kılınsın! Çünkü bu kendisi için nafiledir. Yani sevap olan, fazladan bir ibadet olmuş olur.”

Yani ben kılmıştım diye kenarda oturmasın. Sizden birinize de böyle bir durum olabilir. Bir yerde namaz kılmışsınızdır. Sonra bir topluluğa gelirsiniz, onlar namaz kılacaklar, kılmak üzere hazırlık yapıyorlar. Kenarda oturma sen de katıl. O da ayrıca bir sevap olur. Kıldıydım, kılmama lüzum yok diye düşünölmeyecek, tekrar kılınacak. Eskisi kabul olmadığı için değil, eskisi kabul oldu, yenisi fazilet olsun, sevap olsun diye.

h. Sütire Koymanın Lüzumu

Ebû Zer RA rivayet etmiş bu hadîs-i şerîfi. Yine önünden geçmekle ve önüne sütire mahiyetinde bir sembol işaret, değnek, dal, kazık, eşya koymakla ilgili. Peygamber Efendimiz diyor ki:⁸

إِذَا صَلَّى الرَّجُلُ، وَلَيْسَ بَيْنَ يَدَيْهِ كَأَخِرَةِ الرَّحْلِ،
أَوْ كَوَاسِطَةٍ

الرَّحْلِ، قَطَعَ صَلَاتَهُ الْكَلْبُ الْأَسْوَدُ، وَالْمَرْأَةُ،
وَالْحِمَارُ. قِيلَ: مَا

⁸ Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.68, no:310; Mâlik, *Muvatta'* (*Rivayet-i Muhammed*), c.II, s.34, no:274; Ebû Zerri'l-Gifârî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.352, no:19236; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.III, s.305, no:2249.

بَالُ الْأَسْوَدِ مِنَ الْأَحْمَرِ؟ قَالَ: الْكَلْبُ الْأَسْوَدُ شَيْطَانٌ

(ت. حسن صحيح عن أبي ذر)

(*İzâ salle'r-racülü, ve leyse beyne yedeyhi keâhirati'r-rahli, ev kevâsitati'r-rahli, kataa salâtehü'l-kebü'l-esvedü, ve'l-mer'etü, ve'l-hımâru; kîle: Ve mâ bâlü'l-kebi'l-esvedi mine'l-ahmeri? Kâle: Elkebü'l-esvedü şeytânün.*)

(*İzâ salle'r-racülü*) “Kişi, adam namaz kıldığı zaman, (*ve leyse beyne yedeyhi keâhirati'r-rahili*) semerin arkasındaki yüksek kısım kadar, (*ev kevâsitati'r-rahli*) veya ortasındaki ondan biraz daha alçakça kısım kadar bile olsa, önünde bir sütresi yoksa...” Namaz kıldığı esnada, önünde hiç, böyle bir mihrabı sembolize eden bir şey yoksa, (*kataa salâtehü'l-kebü'l-esvedü*) önünden kara köpek geçerse, namazını bozar, keser. (*Ve'l-mer'etü*) Kadın geçerse, namazını bozar, keser. (*Ve'l-hımâru*) Eşek geçerse, namazını bozar, keser.” buyurmuş.

Demişler ki:

(*Ve mâ bâlü'l-kebi'l-esvedi mine'l-ahmeri?*) “Yâ Rasûlallah! Kara köpeğin, başka renk köpekten, kırmızı köpekten farkı ne?”

(*El-kebü'l-esvedü şeytânün*) “Kara köpek, şeytandır.” buyurmuş.

Bu da yine sütre koymakla, önüne bir eşya koymakla ilgili, namaz kılarken böyle olacak. Bilmediğimiz şeyler olabiliyor demek ki. Onun olmaması için, öyle bir işaret olacak.

i. Namaz Kılarken Örtünmek

Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁹

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَلْبَسْ ثَوْبَيْهِ، فَإِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ مَنْ
تُرَى نَ لَهُ؛ فَإِنَّ

لَمْ يَكُنْ لَهُ إِلَّا ثَوْبٌ، فَلْيَأْتِرْ بِهِ إِذَا صَلَّى، وَلَا
يَشْتَمِلْ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ اشْتِمَالَ الْيَهُودِ

(ق. عن ابن عمر)

RE. 52/7 (*İzâ sallâ ehadüküm felyelbes sevbeyhi, feinna'llàhe ehakku men tüzüyyine lehû; fein lem yekün lehû illâ sevbün, felye'tezir bihî izâ sallâ, ve lâ yeştemil ehadüküm fî salâtihi iştimâle'l-yehûd.*)

(*İzâ sallâ ehadüküm felyelbes sevbeyhi*) “Sizden biriniz namaz kılarken, iki parçalı elbise ile itinalı bir şekilde bürünsün!” Yani hem belden aşağısını peştamal gibi tutunarak yapsın, hem üst tarafını güzelce örtsün. Böylece iki kat olunca üstü de aşağı doğru biraz sarkar, yani katmerli, garantili bir tesettür, iyi örtünme olur.

⁹ Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.235, no:3088; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.IX, s.144, no:9368; Tahâvî, *Şerhü'l-Maânî*, c.I, s.377, no:2057; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.248, no:5903; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.II, s.184, no:2227; Abdullah ibni Ömer RA'dan.

“Sizden biriniz namaz kılacağı zaman, iki elbisesini birden üzerine alsın. (*feinna’llàhe ehakku men tüzüyyine lehû*) Çünkü kendisine hürmeten, iyi giyinmeye dikkat edilecek, varlıkların en âlâsı, Allah-u Teâlâ Hazretleri’dir.”

“Başka kulun huzuruna giderken, güzel giyimlerle giyinirsin, giyimine, temizliğine dikkat edersin de Allah’ın huzuruna giderken niye dikkat etmeyeceksin? Yani huzuruna gidildiği zaman, ihtimam edilecek varlıkların en âlâsı, en yücesi, Allah CC Hazretleridir. Madem namaza, onun huzuruna gidiyorsun, o halde iki elbiseni birden al, altını, üstünü güzelce örtün, bürün! Temiz, pak bir şekilde namaza git!” demiş oluyor.

(*Fein lem yekün lehû illâ sevbün*) “Eğer bir tanecik parçandan başka bir şeyin yoksa...” İki tane yok, ne yapayım bir tanecik var örtü. O zaman, (*felye’tezir bihî izâ sallâ*) namaz kıldığı zaman, onu belden aşağısına peştamal tutunarak, öyle kılınsın.” Yani üst tarafı nisbeten açık kalabilir ama mühim olan, belden aşağısının öncelikle korunmasıdır. Orayı örtsün!”

(*Ve lâ yeştemil ehadüküm fî-salâtihi iştimâle’l-yehûd*) “Ve Yahudilerin sarındığı gibi sarınmasın.” Yani Yahudilerin o bürünüş şekli tarzında, namazda öyle sıkı bürünmesin, diye buyurmuş Efendimiz.

Şimdi bizler, artık peştamal filan değil normal elbiselerle kılıyoruz. Tabii bu arada, madem Efendimiz bu konuyu böyle birkaç hadîs-i

şerîfte anlatıyor. Duymamış arkadaşlarımız olur, birtakım hakikatleri hatırlatalım. Bu dar pantolonlar tesettürü sağlayamaz. Kadında da sağlayamaz, erkekte de sağlayamaz. Çünkü her tarafı bellidir.

Tesettürde şart, vücudun hatlarını örtecek, vücudun içini göstermeyecek bir şeyle örtülmesidir. Eğer şeffaf bir şeyle örtünse, şeffaf ama kalın, kar işlemiyor, soğuk işlemiyor ama şeffaf. Örtünmüş olur mu? Altı görünüyor, örtünmüş olmaz. Soğuktan korunuyor ama avret yerleri, vücudu örtünmüş olmuyor, kalın bile olsa.

Peki, şeffaf değil bir kumaş örtüneceğim ama sımsıkı sarınıyor. Bacağı, budu, dizi, beli, önü, arkası, göğsü, her tarafı belli, bu olur mu? Bu da olmaz. Neden?

Sen ha örtündün ha örtünmedin. Çorap gibi her tarafını sarıyor bu kumaş, bütün hatların belli oluyor. Şurası göğsü, burası kalçası, burası beli... Her tarafı belli oluyor. Olmaz! O da tesettür olmaz.

Nasıl olacak? Hatları belli olmayacak. Vücudun altı da görünmeyecek. O tarzda olması lazım.

Şimdi bizim kıyafetlerimizi İslâmî kıyafete döndürmemiz gerekiyor. Yani batının modası şöyle veya böyle olabilir. Streç olabilir, şunu olur bunu olur filan, o bizi ilgilendirmez. Biz İslâmca, Allah'ın emrettiği gibi, usulüne uygun giyineceğiz.

“—Giyineceğim, nedir Allah'ın benden istediği prensip?”

Altının görünmemesi, hatlarının belli olmaması ve erkeklerin en aşağı beli ile dizinin arasının, kadınların da elleri ayakları, yüzü hariç bütün azasının güzelce örtünmesi. Prensipler bunlar. Tamam... Konfeksiyoncular bu prensiplere göre çalışacak.

Hakikaten şimdi gelişti. Kadın konfeksiyonu, erkek konfeksiyonu gelişti. Eskiden acayip acayip pantolonlarla karşılaşmıştık. Mesela bir İspanyol paça vardı. Aşağı doğru gidiyordu pantolon. Aşağıda genişliyordu. Ondan sonra modası ayakkabının üstüne dökülmesiydi. Arka taraftan yani topuğundan da yerleri sürürdü. Kimin İspanyol paçasına baksan, yağmurda arka tarafı çamurlu ıslak... Tabii bununla yüznumaraya girer, çıkar, sokakta yürür; temiz şey var, pis şey var.

Peygamber Efendimiz:

“—Yere sürünen elbise ateştedir, cehennemdedir.” diyor.

Ne pantolon, ne palto, ne kadının giyimi, ne erkeğin giyimi yere sürünecek. Yere sürünmesi yok. Temiz olacak, yukarıda. Yani en aşağı hafif kalkmış olacak.

Böyle İspanyol paça [vardı], o gitti arkasından şimdi bugünlerde streç denilen bir şey var; böyle sımsıkı, yaprak sarması gibi... İçine pirinci doldurup da yaprağı hanımlar güzelce sararlar, dizerler,

tam öyle. Yaprak sarması gibi... Sıhhî de değil, çünkü sıkıldığı zaman kan damarlarının üzerine tazyik yaptığı için dolaşım zayıflıyor, o da

vücuda zararlı. Vücuda zararlı diye Avrupalılar söylüyor bunu.

Bizim dedelerimizin şalvar gibi geniş kıyafeti ve yahut şalvar pantolon denilen bir moda pantolon modası çıktı, pileleri çok, rahat. Tamam, hiç olmazsa bol, yani dar değil.

Tabii biz erkekler, ayrıca namaza geldiğimiz zaman, ne yapıyoruz, saf bağıyoruz. (*Semia'llahu li-men hamideh... Rabbenâ ve leke'l-hamd*) dedikten sonra secdeye yatıyoruz. Arkamızın da secde de örtülmesi lazım!

O halde ne olması gerekiyor?

Uzun bir kıyafetimizin olması lazım. Bu uzun kıyafet ya cübbe dediğimiz bir şey olacak... Ya da ben şimdi memurum, sosyal durumum itibariyle o durumda giyinmem dersen o zaman pardösü giy. Bazı kardeşler de maşaallah, çivilerin üstünü meccânî, bedava, ücretsiz, beleş cübbe doldurmuşlar. İsteyen giyebilir diye yanına yazmışlar.

Demek ki camiye gelenin cübbesiz namaz kılmasını istemiyorlar. Ceketle namaz kıldığı, ön saflara geçtiği zaman, secdeye vardığında olmuyor. Aa! Pantolonun arası yırtılmış, şurası sökülmüş, burası bilmem ne... Yani arkadakinin de öndekinin de namazı gidiyor.

Onun için pardösü gibi bir şey giyineceksiniz; ya cübbe gibi ya pardösü gibi... Kıyafeti değiştireceğiz. Pantolon da serbest olacak, bol olacak. Serbest pantolonun kumaşı eskimez, dizi delinmez, poposu yamaya ihtiyaç göstermez.

Neden?

Çünkü gerginlik olmuyor, sökülmez. O bakımdan serbest kıyafetleri seçeceğiz. Bizim de bunlara dikkat etmemiz lazım. Bu hadîs-i şerîfleri sleyince bunları da slememiz gerekiyor.

Şimdi Suudi Arabistan'da millet entari giyiyor, erkek başına da başörtü alıyor. Arkadan baksan, bizim Türkiye'ye göre bu kadın dersin. Hem entarili, hem başörtülü. O nereden çıkmış bilmiyoruz. Entarisinin etekleri dar, adımını fazla atamaz. Çukurdan öbür tarafa geçerken, geçemiyor cup düşüyor. Olmuyor.

Nasıl olacak?

Pakistanlılar gibi, Afganlılar gibi olacak. Altında şalvar olacak, üstünde de uzun gömlek olacak. Hem ayaklarının hareketi kolay olacak, hem de üstünün belinden aşığısını sarkan kısmı örterek, onun görünmemesi gereken yerlerini güzelce örtmüş olacak.

Sonra ince kumaştan yapıyorlar. İ amaşırıları belli oluyor. Tamam, üstüne kolsuz atlet giymiş, altına da slip giymiş, televizyon gibi her şeyi görüyorsun. Öyle kıyafet olmaz. Bol, koyu, altını göstermeyecek bir kumaştan olacak.

Peygamber Efendimiz şalvar giyenlere dua etmiş. Arapça'da adı sirvl. Servil, sirvl... Şalvar giymeyi beğenmiş Efendimiz ve dua etmiş onlara.

Neden? Şalvar giydiğin zaman hiçbir şekilde dşsen de, kalksan da açılıp avret yerlerinin görünme tehlikesi olmuyor. O zamana göre

ileri bir şey! Yani örtü örtünmekten şalvar giymek çok garantili bir şekil olduğundan, tesettürü daha iyi sağladığı için şalvar giyenlere Peygamber Efendimiz'in duası var.

Şimdi bu Suudlular uzun entari giyiyorlar. Tabii onların da modacıları, moda uyanları, zenginleri, fiyaka yapmak isteyenleri var. Etekleri uzun, yere süründü mü o da hadîs-i şerîfe aykırı oluyor. Uzun olmayacak... Bazıları da sünneti seniyeeye uygun olacak diye yukarıya doğru yapıyorlar. Onlar fark ediliyor, işte bunlar oranın takvâ ehli takımı, entarilerini biraz dizine doğru yukarı çekmiş, hiç sürünüp kirlenme imkânı yok. Tamam, güzel.

Zekâmızı kullanacağız; kalbimize, gönlümüze göre Allah'ın rızasını kazanmamıza sebep olacak hareketleri kendimiz seçeceğiz, bulacağız, yapacağız. Onu bunu taklit etmemize lüzum yok. Aklımızı kullanacağız. Ona da bakarız, buna da bakarız, hangisi güzelse inceleriz, en güzelini tatbik etmeye çalışırız. İnşallah, kıyafet hususunda da böyle olur olmaz kıyafetler değil de İslâm'ın mantığına, ibadetin hareketlerine elverişli uygun kılık kıyafetlerle kıyafetlerimizi düzenleriz, geliştiririz.

Kadın tesettür moda evleri çıktı. Erkekler için de böyle şeyler belirdi. Onlardan da memnunuz, el-hamdü lillâh. Rayına, yörüngesine oturacak, belli olacak! Yani bizim bir İngiliz'den, bir turistten elbette farkımız var. Adamlar, ayağına bir şipidik terlik geçiriyor, belden aşağısına da bir yağlı deri bir don giyiyor.

Bacaklar çıplak, orası burası çıplak, işte güneşten istifade edeceğim diye öyle geziyor. Bazıları çıplak gezermiş, bazı yerlerde; altsizlar, üstsüzler, bilmem neler. Çıplaklar kampı filan.

E onlar gayrimüslim. Biz neyiz?

Biz mü'miniz, müslümanız, biz Allah'ın rızasına uygun yaşayan, yaşamak isteyen insanlarız. Bizim modelimiz, örneğimiz Rasûlullah SAS Efendimiz. Biz ona uyacağız, her hususta onun tavsiyelerini tutmaya çalışacağız. Öyle yaparsak, fevz ü felâh buluruz.

“Sana uymayanlar gider imansız.” diyor Yunus emre. *“Yunus neylesin cihanı sensiz.”* Yani sen olmazsan, sen tecelli etmezsen; demek ki Rasûlullah'ın cemâlini görmese, cihan başına dar gelecek Yunus'un.

Yunus ne eylesin cihanı sensiz. Sen hak Peygambersin şeksiz gümansız, Sana uymayanlar gider imansız.

Adı güzel kendi güzel Muhammed.

Sana uymazsa imansız gider insan. O edepsizlikten onun sonu hüsrân olur. Bid'atlarla, sünnete aykırı davranışlarla, kâfirlere benzemeye çalışarak olmaz.

j. Hanımların Cennete Girmesi

Bir müjdeli hadîs-i şerîf geliyor. Sekizinci hadîs-i şerîf.

Hanımlar için büyük bir müjde bu hadîs-i şerîf. Enes RA'dan, Abdurrahman ibn-i Avf RA'dan. Ebû Hüreyre RA'dan muhtelif kaynaklarda rivayet edilmiş.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁰

إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا،
وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا؛ قِيلَ لَهَا:
ادْخُلِي الْجَنَّةَ، مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ

شِئْتَ

(حب . عن أبي هريرة؛ حم . عن عبد الرحمن بن عوف؛ البزار عن أنس)

RE. 58/8 (*İzâ salleti'l-mer'etü hamsehâ, ve sâmet şehrahâ, ve hafizat fercehâ, ve etâat zevcehâ; kîle lehâ: Udhulî'l-cennete min eyyi ebvâbi'l-cenneti şî'te!*)

Bakın ne kadar kolay. Yani size deseler ki:

“—Boğaziçi'ndeki Dolmabahçe sarayını şunu şunu yaparsan sana vereceğiz.”

“—Nereyi vereceksiniz?”

“—Dolmabahçe Sarayı'nı vereceğiz. Bir ucundan bir ucuna...”

Allaah! Dolmabahçe Sarayı Boğazın kenarında yalı.

¹⁰ Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.V, s.34, no:4598; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.IX, s.471, no:4163; Ebû Hüreyre RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, S.191, no:1661; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.IV, s.562, no:7634; Abdurrahman ibn-i Avf RA'dan.

Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.360, no:7480; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.IV, s.561, no:7632; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.133; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XVIII, s.209; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XVI, s.406, no:45126; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.III, s.281, no:2198.

“—Eşyasıyla mı, çıplak mı vereceksiniz?”

“—Eşyasıyla vereceğiz, her şeyiyle...”

Sevincinden uçar insan!

Dolmabahçe Sarayı'nı herkes bildiği için, misal veriyorum. Cennette Allah ne nimetler verecek; ne kadar sonsuz, gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, kimsenin hayaline sığmayan... Yetmiş bin odalı köşk verecek. Her odası dayalı döşeli, 70 bin odalı burçlu, balkonlu köşk verecek Allah mü'min kullarına. Ne kadar büyük mükâfatlar! Bakalım neyle alınıyormuş!

Bir kere ben ilk önce peşin söyleyeyim. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:¹¹

مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، دَخَلَ الْجَنَّةَ

(حب. عن جابر؛ حب. ط. حل. عن أبي ذر؛ ك. عن أبي طلحة؛ طب. ع. حل. عن معاذ)

¹¹ Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.279, no:7638; Ebû Talha el-Ensârî RA'dan.

Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.60, no:444; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VII, s.172; Ebû Zerri'l-Gıfârî RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XXII, s.313, no:790; Taberânî, *Dua*, c.I, s.434, no:1477; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.LXVI, s.290; Ebû Şeybe el-Ensârî RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VII, s.48, no:6348; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.II, s.328, no:2124; Seleme ibn-i Nuaym el-Eşcaî RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.III, s.205, no:2932; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.III, s.214, no:2113; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.447, no:1929; Ukaylî, *Duafâ*, c.IV, s.68, no:1622; Ebü'd-Derdâ RA'dan.

Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VII, s.34, no:3941; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VII, s.174; Muaz ibn-i Cebel RA'dan.

Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.X, s.,397; Ebû Hüreyre RA'dan. Mizzî, *el-Fevâid*, c.I, s.191, no:445; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c. XLVI, s.436; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

(*Men kàle lâ ilâhe illa'llahu, dehale'l-cenneh.*)
“Kim *Lâ ilâhe illa'llah* derse, cennete girer.”

Bazı rivayetlerde (*muhlisan*) “ihlâslı olarak derse, kalbinden tam inanmış olarak derse...” ifadesi vardır. Demek ki, ihlâsla o kanaatte olursa, cennete girecektir.

Tabii cennete iki türlü giriliyor. Bir, doğrudan doğruya cennete girmek; iki, yaptığı eksikliklerden, kusurlardan, günahlardan, hatalardan dolayı cehennemde cezasını çekip ondan sonra cennete girmek. Doğrudan doğruya cennete girmek, tabii herkesin amacı olmalı.

Peygamber Efendimiz kadınlar için buyurmuş ki:

(*İzâ salleti'l mer'etü hamsehâ*) “Bir müslüman kadıncağız, beş vakit namazını kılarsa...” Şimdi şunları şunları yaparsa diye sayacak. Önce tercüme edelim, sonra izah edelim!

(*İzâ salleti'l mer'etü hamsehâ*) “Bir kadın beş vakit namazını kılarsa...” Kaçtırmıyor, atlatmıyor, kaytarmıyor, uyumuyor, kılıyor.

Sabahleyin zor gelir, kılmazlar. Kalk, kalkamaz. Yatsı zor gelir. Gündüz yoruldu. Yatar, yatsı vaktini beklemez, kılmaz mesela. Veya gündüz zor gelir. Hele hele makyaj yapanlar için, çok zor geliyor. Şimdi yıkadığım zaman, yüzümün makyajı bozulacak diyor. Makyaj uğruna, namazı kurban ediyor, namaz kılmıyor. Eve gidince kılarım diyor, bilmem ne diyor ve saire.

Erkeklerden de pantolonumun ütüsü bozulmasın diye kılmayanlar var. Yani güzelce ütüttüm,

şimdi camiye gidersem soba borusunun dirseği gibi kırılır. En iyisi ben bu namazı kılmayayım diye ütüden dolayı, ütüsü bozulacak diye namazı kılmayanlar var. Şeytan insanları çok çeşitli şekillerde aldatıyor. Kadını da erkeği de aldatır.

1. (*İzâ salleti'l-mer'etü hamsehâ*) “Ama bir kadın beş vakit namazını kılıyorsa...” Şeytana uymuyor, vaktinde beş vakit namazını kılıyor, kaçırmıyor, atlatmıyor.

2. (*Ve sâmet şehrehâ*) “Ramazan ayı gelince de bu oruç ayını da orucunu tutarsa...” İki.

3. (*Ve hafizat fercehâ*) “Namusunu da muhafaza ederse, korursa...”

4. (*Ve etâat zevcehâ*) “Kocasına da mutî, itaatkâr olursa...”

Beş vakit namazı kılmak, Ramazan orucunu tutmak, namusunu da muhafaza etmek ve kocasına itaaat etmek; dört tane oldu.

(*Kîle lehâ*) “Bu kadıncağıza denilir ki: (*Udhulî'l-cennete min eyyi ebvâbi'l-cenneti şî'te*) Ey mübarek kadın! Cennete buyur gir. Hangi kapısından istersen gir!”

Cennetin birçok kapıları var. Mesela oruçlular için, *Reyyân* diye özel bir kapısı olduğunu hadîs-i şerîften duymuşsunuzdur, biliyorsunuz. Hangi kapısından istersen buyur gir cennete denilir. Serbestlik veriyor. Kontrol, durdurmak, geriye döndürmek yok. Hangisinden istersen gir deniliyor. Ne kadar kolay!

Dört tane şart, ondan sonra Dolmabahçe Sarayı

değil, ülke değil, cennet... Cennete girmeyi garanti ediyor. Yani bu hadisi yazalım da millet biraz neler kaçırdıklarını bir bilsinler. Kahrolsun şeriat, bilmem ne ve saire filan diye yürüyenler, bağırانlar, yırtınانlar, kaçıklar, uzun kulaklılar anlasınlar neleri kaçırdıklarını...

Şimdi gelelim izahına:

(*İzâ salleti'l mer'etü hamsehâ*) “Beş vakit namazını kılarsa...” diyor.

Son zamanlarda televizyonlarda, radyolarda böyle modalar çıktı. Namazı üçe indirsek olmaz mı? Bak ne diyor Peygamber Efendimiz:

“—Beş vakit namazını kılarsa...”

Çok misalleri vardır da, hemen önümüze geldiği için biz onu misal olarak söylüyorum. Hadîs-i şerîf sahih. Hani bir de şey yaparlar, zamâne insanların dersin ki, şu şöyledir, hadîs-i şerîfte var.

“—Sahih mi, hangi kaynakta?” Hemen karşına diklenir kaynak sorar.

Kaynakları da var: Ahmed ibn-i Hanbel, Hanbelî mezhebinin kurucusu, meşhur muhaddis, alim, imam, müçtehid, Ahmed b. Hanbel’de var. İbn-i Hibban’da var, onun da sahih bir kitabı vardır. Sahih, var mı bir diyeceğin? Var mı kaçacağın bir nokta? Sahih hadîs-i şerîf, işte bak, beş vakit namaz diyor.

“—Üçe indirsek olmaz mı?”

Ben sana ne diyeyim şimdi kürsüden?

Beş vakit olacak. Bu beş vaktin kıymeti var. Bu beş vakti Peygamber Efendimiz kendisi de

böyle kılmış.

“—Öğlenle, ikindiye birleştiresek bir, yatsıyla akşamı birleştiresek iki, üçe indirsek?”

Ondan sonra da onu bire indirirsin, ondan sonra da sıfıra düşürürsün, ondan sonra da sıfırın altına düşürürsün. Ondan sonra da cennete giremezsin. Şeytan böyle böyle insanı raydan çıkarttırır, sapıttırır, Allah'ın sevmediği bir duruma düşürdü mü zaten, yani tevfikini refik etmedi mi Allah, kızdı, hidayetini çekti aldı mı zaten belini doğrultamazsın. *Lâ ilâhe illa'llâh* bile diyemez. Evet, *Lâ ilâhe illa'llâh* diyen cennete girecek ama dili diyemez. Dedirtmez Allah!

Onun için öyle kaytarmaya, bozgunculuk yapmaya, fitne çıkarmaya lüzum yok. Birtakım unvanların arkasına saklanıp, kalemi eline dolayıp, bozuk mezheplerden, sapık, şâz rivayetlerden ve saireden bahsedip milleti ibadetten soğutup da ne yapacaksınız? Sen kalemini, “Meyhaneye girmeyin, gitmeyin! Plaja gitmeyin!” diye kullan bakalım!

O güneşli havalarda, yaz günlerinde hatırlıyorum:

“—Oruçlu iken denize girmek orucu bozmaz!” derler.

Ağzına su kaçmazsa bozmaz ama, kaçarsa bozulur. Yüzen bir insanın da ağzına, burnuna su kaçmaz. Orasını da söylesene! Dalacaksın, çıkacaksın, atlayacaksın, hoplayacaksın, zıplayacaksın, ondan sonra oruç olacak. Koruyabilirsen, ağzına, burnuna su kaçmazsa, genzine gitmezse, yutmazsan gir denize...

Sonra bu Őeye hani Őalvarlı, tesettürlü, örtülü yüzmeye göre, sen orucu sadece aç kalmaktan, susuz durmaktan ibaret mi sanıyorsun.

Oruç nedir?

“—Sabahtan akşama aç kalmak, susuz kalmak.”

Sen orucu hiç anlamamıŐsın. Oruç, o değil. Oruç, bütün azaları her çeşit günahdan korumak!

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

“—Bir insan gıybeti bırakmazsa, gıybet ederse, onun orucu bozulur.” diyor meselâ... Maneviyat bakımından, orucunun sevabı gider, bozulur. Harama bakarsa, bozulur.

İnsanın evli olduğu eŐiyle Ramazan’da evlilik münasebetleri yasak oluyor da, evli olmadığı yabancı bir kadına bakar da göz zinası olursa, o zaman oruç kalır mı?

“—Gözler de zina eder.” diyor Peygamber Efendimiz.

Baktığın zamangözzinası oluyor. Bakmayacaksın! Gözün de orucu bakmamak, dilin orucu gıybet etmemek, yalan söylememek, iftira etmemek.

Millet dini anlamamıŐ! Sen yüzeceksin, biz deniz kenarına yanaŐamıyoruz. Yaz oldu mu, Akdeniz bölgesine, Ege bölgesine gidemiyoruz. Çünkü Őehirde mayo ile dolaŐıyor artık adam. Avrupaî oldu ya kıyı Őehirlerimiz. Mayo ile dolaŐıyor. Hoppala, kadın da erkek de mayo ile dolaŐıyor. Araba ile köŐede dönerken, hop karşına bir Şeytan çıkıyor. Hop öbür taraftan bir Şey! Yani o hale geldi. Sen onu da söylesene! Oruç, ağzına su girmezse bozulmayabilir ama

gözünle mayoluya baktığın zaman gümbürtüye gider desene!

Oruç hakkında buyruluyor ki:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا
كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

(البقرة: ١٨٣)

(*Yâ eyyühe'llezîne âmenû kütibe aleykümü's-sıyâmü kemâ kütibe ale'llezîne min kabliküm lealleküm tettekùn.*) “Ey iman edenler! Sizden önceki ümmetlere yazıldığı, farz kılındığı gibi, oruç size de farz kılındı. Siz de Ramazan'da oruç tutun, o zaman takvâyâ sahip olursunuz, takvâyı öğrenmiş olursunuz, müttakî kul olmuş olursunuz.” (Bakara, 2/183) buyruluyor.

Yani oruç insanı takva sahibi yapacak, Ahlaklı olmasını sağlayacak bir egzersiz, bir ibadet.”

Sen ahlâka uygun olmayan işi yap, ondan sonra da oruç tutuyorum de. “Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu?” diyorlar hani. Adam perhizliyse, lahana turşusu yerse, midesi rahatsız olacak diye, “Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu?” diyorlar.

(*İzâ salleti'l-mer'etü hamsehâ*) Demek ki namaz beş vakitmiş, öyle üç müç zırva imiş. Bunu bilirsiniz. İki, (*Ve sâmet şehrahâ*) Ramazan orucunu tutacak. (*Ve hafizat fercehâ*) Namusunu koruyacak. (*Ve etâat zevcehâ*) Kocasına itaat edecek dediğine göre, anlaşılıyor ki, evli...

Evli insanın namusunu koruması nasıl? Nasıl koruyacak namusunu?

Cama çıkmamaya, balkona çıkmamaya dikkat edecek. Çarşıya, pazara çıkmamaya veya usulüyle çıkmaya dikkat edecek, kılığına kıyafetine dikkat edecek, konuşmasına dikkat edecek, Kokusuna dikkat edecek. Kadın güzel koku sürünür de kokusunu başka bir adam duyarsa, günaha girer.

“—Kocasının izni olmadan evden çıkar, dolaşır, gezer gelirse, akşama kadar melekler kendisine lanet eder.”

Çarşamba pazarı, Perşembe pazarı, alışverişe gidiyor. Patlıcan alacağım, biber alacağım, soğan alacağım, bilmem ne diye, oturuyor seçeceğim diye ama kıyafeti müsait değil!

Peygamber Efendimiz, “Şalvar giyenlerden Allah razı olsun!” demiş, bu kadıncağız şalvar giymemiş.

Ne giymiş? Belli değil. Oturuyor sebze seçiyor, meyve seçiyor. Nerede kaldı tesettür, nerede kaldı korunmak?

“—Efendim benim mantom var!” Ben mantoluların bazılarına söyledim:

“—Bak, mantom var diyorsun ya, bak şu hafifçe eğilmiş, çocuğun başına takkesini giydiriyor, bak şu kadına! Hafif eğildiği zaman bile dizinden yukarisına kadar görünüyor.”

Demek ki, bu sağlamıyor tesettürü. Öyle manto filan kadının tesettürünü sağlamıyor. Ancak işte tesettür giyimi, aşağı kadar olursa sağlıyor,

Bir de Allah razı olsun, şimdi ie alvar gibi bir giyim çıkartmışlar. Aşağısı tam bileğine kadar, böyle orada daralıyor. Bol, tamam. Bak İslâmî kıyafet bu! Gayet şey kullanışlı ve tesettüre uygun.

Namusunu korumak da; kendisine söz getirmeyecek, kendisiyle konuşması uygun olmayan kimselerle konuşmayacak, istenmeyen kimseyi eve almayacak, istenmeyen yere varmayacak. arşı pazarda, anlattığım gibi durumlara düşmeyecek filan. Namusunu korumak bu! Yani ırzını, namusunu, haysiyetini, gözden, sözden, aşikâr, gizli, görünür, görünmez tecavüzden koruyacak. Dikkat etmesi lazım.

“—Efendim, amaşır yıkıyor, kolları sıvalı, sıcak da olduğundan bluz giyiyor. Kolları ıslanmasın filan diye. Kollarını kaldırıyor çamaşırlarını balkonda asıyor.”

“—E hatun ne yapıyorsun sen böyle? Nasıl asıyorsun bunu?”

“—E canım herkes işte gte, gündüz bu vakitte. Beyler memur, çarşıda pazarda işte, ne olacakmış, kim görececek bilmem ne?”

“—Olmaz! Sen camdan dışarı çıktın mı, belli olmaz, çalının arkasında olur, camın arkasında olur, özel olarak takip eden olur, gözleyen olur. Yani bunu bilmiyorlar, evinin kıyafeti ile balkona çıkıyor. Evinin kıyafeti ile kapıyı açıyor.”

Erkeğin veya bir müslümanın, bir kapıyı çaldığı zaman, adabı nedir?

Kapıya yan dönmek veya arka dönmektir. Zili çalacak, kapıya yan dönecek veya arka dönük duracak. Çünkü bilmeden kapıyı açar, kıyafeti tam değildir, görünmemesi gereken durumu görür veya kapıyı açar, içerisine doğru gözü kayar, içerisini görür diye, onun için yan duracak kapıya veya arkası dönük duracak. Kapı açıldığı zaman:

“—Buyurun bir şey mi istiyorsunuz?”

“—Efendim, Ahmet bey evde miydi? Onu ziyarete gelmişim.”

“—Buyurun gelin. Ahmet Bey misafirin gelmiş.” filan tamam ama direk böyle bakmak bile doğru değil. Bizim kapı çalma adabımız bu!

Hanımın, ev hanımının da kapıyı açma adabı, nasıl olacak?

Bir kere deliğinden bir baksın kapının, kapıya delik koymuşlar. Gayet güzel. Gelen kim? Bazısı kapıyı çalıyormuş, kapı açılır açılmaz, ayağını koyuyormuş hırsızlık yapıyormuş. Bir kere hemen açmasın, kim o desin.

“—Kim o?” diyorsun,

“—Ben!” diyor.

Ya herkes ben! “Ben” sözü cevap mı? Kim o?

“—Ben!”

Hoppala! Sen kimsin? Falan oğlu filancayım diye adını söylesene! “Ben!” diyor.

İlk önce gözüyle bir baksın. Ondan sonra örtünsün. Kapıyı hafifçe açsın, kenarda dursun şöyle. Bir şey mi istediniz desin veya süt

alacaksa, bir şey verecekse alsın, versin veya torbayı oraya koysun, kapıcı ne koyacaksa, torbaya koy desin. Kapıcı gittikten sonra alsın. Yani riayet etsin.

Hoşuma giden bir fıkrası vardır bu işin. Evliyaullahtan bir adamcağız varmış. Demiri ateşte kızdırmış, eliyle almış, yumruğuyla döver, şekillendirirmiş kırmızı demiri. Yani yanmıyor, tutunca da yanmıyor, vururken de yanmıyor. Yanikerâmet, evliyaullahtan, kerâmet gösteriyor. Hanımı da evliyaullahtanmış. Hanımı ile bir gün konuşmuşlar böyle;

“—Efendi kerâmet senden mi, benden mi?” demiş hanım.

O da;

“—Eh, Allah’ın yolunda gitmeye çalışıyoruz. Namazda niyazda kusur etmemeye çalışıyoruz. Allah’ın lütfu çok... Benden gibi.” demiş.

Böyle bir cevap vermiş galiba.

Hanımı:

“—Sen yarın görürsün.” demiş.

Ertesi gün, demirci yine dükkâna gitmiş. O gittikten sonra kapıya sütçü gelmiş. Her zaman tencereyi koyarmış, sütü boşaltdıktan sonra almış. Bu sefer tencereyi kapının arkasından şöyle eliyle uzatmış, tabii sütçünün gözü tencere ile beraber elini de görüyor.

Dükkânda yine o demiri eline almış, böyle yumruğuyla döverken, adamın eline demir yapıştırmış, atmış filan... Akşama sargılar içinde gelmiş. Kadın sormuş;

“—Ne oldu ellerin sarılmış?”

Vallahi bilmiyorum demiş, her gün ki gibi, işte demiri dövüyordum, bugün bir ara yapıştıverdi elim demire, yandı derisi. İlaç sürdük, sardık, demiş.

Bu hikâye de benim hoşuma gidiyor, bazı hikayeler insanların hatırında iyi kalır. Yani bir tencereyi sütçüye uzatırken dikkat etmez de, insan kolunun bileğini gösterir de kocasının evliyalığı giderse, demek ki kocasını velî yapan da, deli yapan da kadınlar demek ki!

Kadın namusuna sahip olacak, kocasının şerefini, parasını, evini, malını mülkünü, çoluğunu çocuğunu koruyacak.

İrzını korumak, (*hafızat fercehâ*) detaylı bir şey! Bunlara dahi dikkat edecek. Balkona dahi çıkmayacak. Cama dahi çıkmayacak.

Şimdi moda olmuş, perdeler fora. Fora mı diyeceğiz, artık kenara çekiliyor. Fora değil de, kenara çekiliyor. Tüm ışıklar yakılıyor. İçerisi aydınlık, sen trende gidiyorsun, sahne sahne bütün evler, masanın etrafına beyler oturmuş, kadın mutfaktan bir yemek getiriyor, acaba tatlı mı, ekşi mi, turşu mu, şu şöyle bu böyle... Filancalar televizyon seyrediyor.

Ya bu perdeler niye yapılmış? Bu camlar niye yapılmış? Sırf soğuk gelmesin diye mi?

Bak insanın vücudu şeffaf örtü ile örtüldü mü, örtünme olmuyor. Camlar, şeffaf cam da tesettürü sağlamaz. Evin tesettürü perdedir. Evin içerisi görünmeyecek!

“—Bir insan bir evin kapısından içeri baksa, bakana evine girmiş gibi günah olur.”

O halde evin içini de göstermemek, evin içindekinin vazifesi. O da perde yapacak. Hatta kapı açıldığı zaman önünde bir sütreye, bir şey olmalı ki, bir paravanı olmalı ki, kapıdaki insan direk içerisini görmesin. Yani içeriye böyle mimari bir şey, paravan yapmalı ki doğrudan doğruya öbür taraf görünmesin.

(*Ve etâat zevcehâ*) “Kocasına da itaat ederse...”

Dört şart bunlar: “Beş vakit namaz kılacak, Ramazan orucunu tutacak, namusunu ırzını koruyacak ve kocasına itaat edecek.”

Şimdi kim kime itaat ediyor?

Herkes birbirine adıyla hitap ediyor. Eskiden “Efendi!” derlerdi. Şimdi adıyla hitap ediyor beylere hanımlar. O da ona adıyla hitap ediyor. Eskiden bir adama karısının adını soramazdın. Sorulmazdı ayıptı, o da söylemezdi. Şimdi, Ahmet Bey, bilmem Hüsniye hanım, bilmem ne! Beyinin ismi şu, bayanın ismi şu. Böyle gidiyor yani maalesef. Kocasına saygı vardı eskiden.

Neden? Allah öyle emretmiş olduğu için kocasına saygı vardı.

Neden? Kocanın sırtında çok sorumluluklar yüklü olduğu için. Dışarıda gidecek çalışacak, evin gıdasını da, giyimini de, barınmasını da sağlamakla yükümlüdür. O kadar gıdasını sağlamakla yükümlü ki, doğan çocuğa annesi süt vermek zorunda değil. Babanın vazifesi çünkü... Nereden bulursa bulsun. Sütü getirecek. Yani

kadın, “Senin çocuğun değil mi, emzirmiyorum!” dese, emzir diyemez. Çünkü ev halkının yemesi beyin vazifesi.

Tabii bu kadar meşakkat yönetim gerektiriyor, başkanlık gerektiriyor. Ayet-i kerimede buyuruluyor ki:

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

(النساء: ٣٤)

(*Er-ricâlü kavvâmûne ale'n-nisâ'*) “Nikâhta, evlilikte erkekler kadınların âmiridir, yöneticisidir ve mes'ulüdür.” (Nisâ, 4/34)

Şimdi kadınlar bu işe bayrak açmışlar, Feminizm:

“—Yani kadınlık öldü mü? Biz ne diye erkeklere itaat edecekmişiz? Onların yaptığı her şeyi biz de yaparız. Asker de oluruz, Polis de oluruz, Şoför de oluruz, şunu da yaparız, bunu da yaparız. Onlardan hiçbir eksik yanımız yok, fazla yanımız var!” ve saire.

“—Hukuk bakımından eşitiz. Ne münasebet! Sen çalışırsan, ben de çalışırım, sen kazanırsan, ben de kazanırım. İstedğim yere giderim, sana sormak zorunda mıyım? İstedğim kimseyle konuşurum, benim hürriyetim var. Yirminci Yüzyıl'da yaşıyoruz, Yirmi Birinci Yüzyıl'a giriyoruz.”

Bir sürü kalabalık laf. Sandık sandık, vagon vagon laf!

Bizde eskiden böyle değildi. İslâm'ın emri, böyle değildi. İslâm'ın emrinde kocaya itaat

var. Cennete girmenin şartı da bu! Şimdi millet eşitlik teranesi tutturmuş. Herkesin aile yuvası bir menfaat bağlantısı, bir şirket haline gelmiş. Birisinin ötekisine saygısı, özel sevgisi, itaati ve sairesi zül telakki ediliyor ve millet, bu gayrimüslim kafadaki insanlar mecmualarla, gazetelerde İslâm'a veryansın saldırıyorlar.

Kadınların hürriyeti ne oldu? Ayaklar altına alındı!

Peki, sen kadınları hürriyetine kavuşturuyorsun, sokağa çıkarıyorsun, ne yapıyorsun?

Şairin birisi diyor ki:

“—Biz kafesin arkasındaki kadınları, sokakta kafeslemek için kafesten çıkarttık.”

Doğru! Kadın serbest, kadın süslenir, kadın kazanır, kadın donanır, kadın istediği yere gider, o zaman İslâm'ın ana yapısı, ahlâkî yapısı, ailenin düzeni, çocuğun kimden olduğu, her şey karmakarış, karışıyor.

İslâm'ın nizamı böyle. Her şeyin bir modeli var. Dünya da çeşit çeşit modeller var. İslâm modeli böyle, İslâm dininin nizamı böyle! Batı başka türlü olabilir ama batı müşteki... Batıdaki kadın hür ama mutlu değil. O hürriyeti ona rahatlık getirmiş değil. Külfet getirmiş.

“—Madem hürsün, istediğini yaparsın, git çalış!” diyor. “Ben senin giyiminle, kuşamınla ne uğraşacağım, sen kendin kazan, kendin ye! Kendin pişir, kendin ye!” diyor.

Yani hürriyetin arkasından belalar, musibetler, angaryalar da beraber geliyor, gelmiş ve bu

durumdan memnun değiller.

O bakımdan İslâm'ın bu yapısını bileceğiz. Yani müslüman kadınlar da bile bu kocaya itaatin şuuru gelişmemiş olabiliyor. Dinlemiyor, itaat etmiyor. Tabii oradan günaha giriyor. Bu dört şart kolaydır ama şeytan her şartın yerine gelmemesi için aldatabilir. Gözümüzü açmamız lazım. Hele hanımların gözlerini açması lazım. Dolmabahçe Sarayı değil, cennetin köşkleri elden gidiyor, kaybedildiği zaman.

Onun için beş vakit namazı muntazam kılacak, tembellik etmeyecek. Ramazan orucunu muntazam tutacak. İrzini, namusunu, haysiyetini, kocasının evini, barkını, malını, çoluğunu çocuğunu güzel koruyacak, kollayacak. Kocasına da itaat edecek. Kocasısı da ona hizmet edecek. Kocasısı da onun hizmetçisi. Kocasısı onun kalorifercisi, kapıcısı, çarşı pazarda hamalı, kocası onun şusu busu. Yani o, o demek.

Biz erkekler de feminizmin karşısında — erkekçilik nasıl diyeceğiz— bir cereyan çıkartsak, maskulizm diyeceğiz artık. Feminizm karşısında maskulizm diyecek olsak, biz de isyan ederiz yani:

“—Ne münasebet, ne diye ona bakayım, ne diye parasını vereyim, ne diye kira benden olsun; yarı yarıya olsun!” desek, biz de mitingler yapıp sokaklara düşsek, ne nizam kalır, ne aile kalır, ne ırz kalır, ne arz kalır, ne semâ kalır.

Evet, burada bırakalım. Müddeti de geçirdik. Tabi birisi çıkıp sorabilir şimdi, der ki:

“–Hocam yani kadınlar böyle cennete girecekmiş de kolayca, dört şartla, erkeklerin hali ne olacak?” diye.

Erkeklerin de cennete girmesi kolay, aynı şartlarla, aynı şekilde hareket ederek onlar da cennete girebilirler.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi dünyada da, ahirette de mes’ud ve bahtiyar kullarından eylesin... Cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin...

Fâtiha-i şerife mea’l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es’ad COŞAN
14. 03. 1993 - İskenderpaşa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİNE PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

